

GRUP DE LECTURA

Avui ens acomiadem d'Anna Frank.
Per a mi és un dia especial.
Us explicaré un secret: sempre que acabo un llibre,
el tinc una estona a les mans, tancat.
Miro el llibre. El toco. El sento. El recordo.
Tots els llibres tenen el seu moment
i ens transporten a un estat de la nostra vida.
Sempre he associat els llibres que he llegit
a moments molt concrets de la meva existència.

Quan penso en Anna Frank penso en tots vosaltres.

Anna Frank és el primer llibre que hem llegit.

Un dia us vaig dir...
la primera vegada de totes les coses que hem viscut, no s'oblida mai.
El primer dia d'escola,
el primer petó,
el primer dia de feina,
el primer dia del grup de lectura...

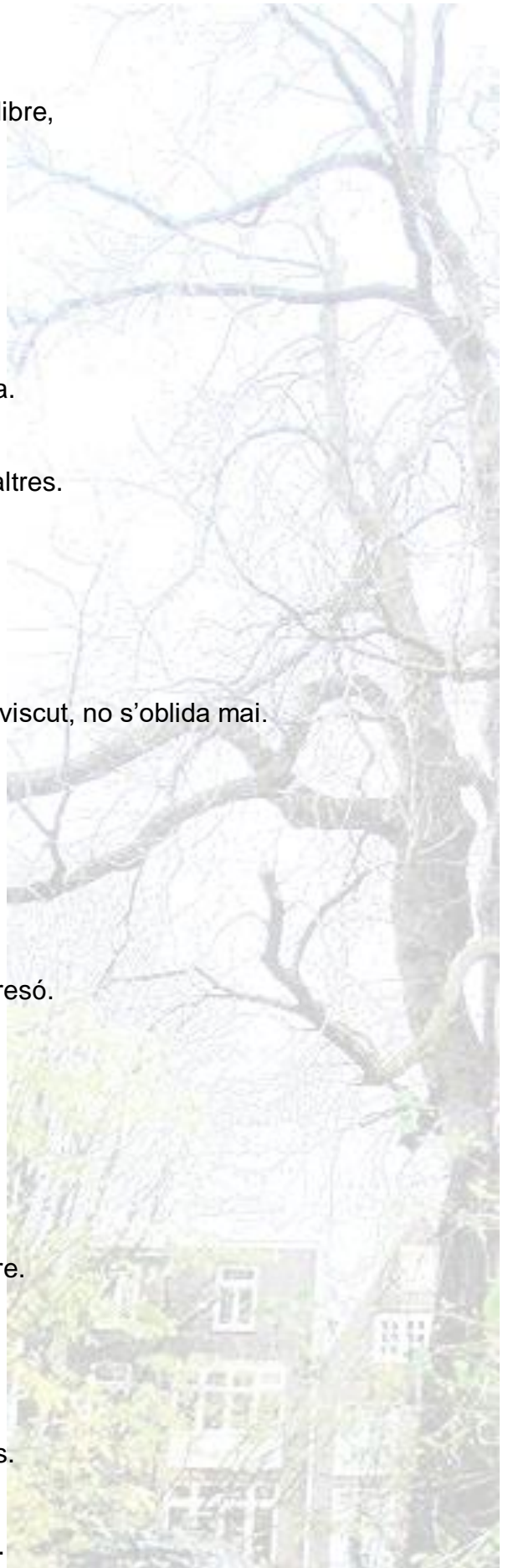
A mi, Anna Frank em portarà el record de la presó.
Anna Frank viu tancada en una presó.

L'Anna busca refugi en el seu diari.
A l'Anna, el seu diari l'ajuda molt.

Jo sempre dic que llegir i escriure ajuden a viure.

Companys,
cada dia que m'acomiedo de vosaltres
penso que potser no ens tornarem a veure més.

Un judici, un canvi de destí, un canvi de centre.

Nosaltres sempre podrem dir
que la lectura ens ha unit.

La lectura ha fet possible
que l'Anna Frank torni a fer sentir la seva veu,
la lectura ha fet possible que prenguem consciència
de totes les víctimes jueves de la Segona Guerra Mundial.

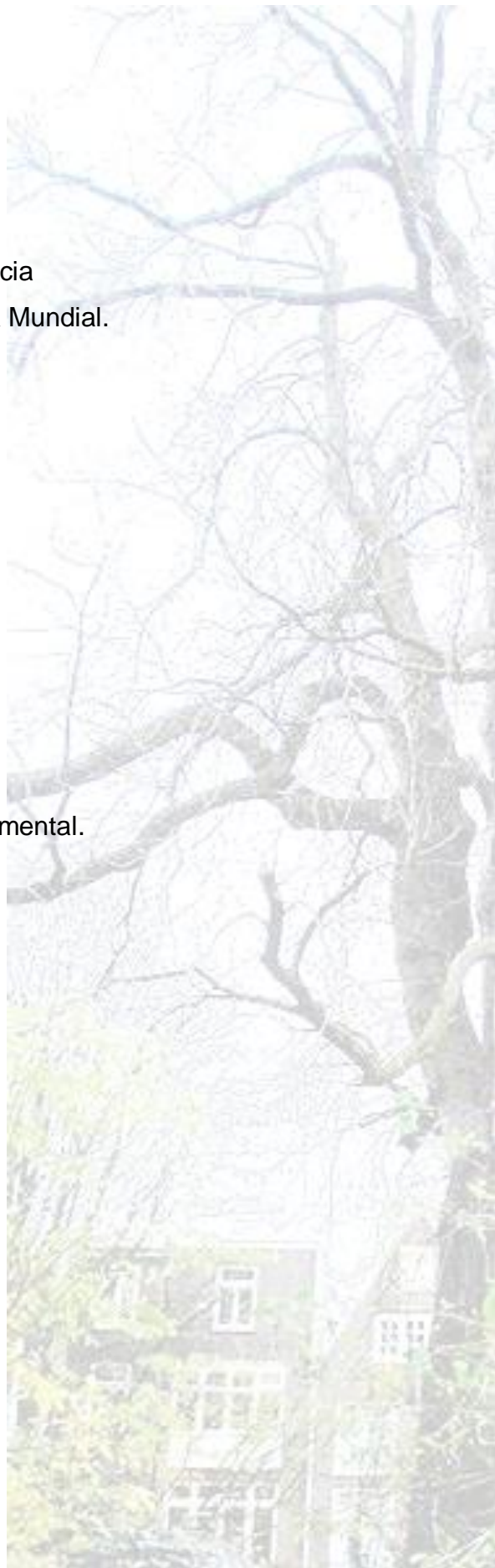
Tots els morts tenen un nom.
Cal passar el full de la història,
però el full no el podem passar en blanc.

A partir d'ara,
quan pensi en les meves primeres vegades,
pensaré en vosaltres.

Passi el que passi,
els vostres noms formen part del meu equipatge mental.
I, és aquí, en la nostra ment,
on hi ha el secret de la felicitat.

Tot això, companys,
gràcies a l'Anna Frank i gràcies als llibres.

Montse Flores Pallarès
Barcelona, 14 de desembre de 2010

Per pensar...

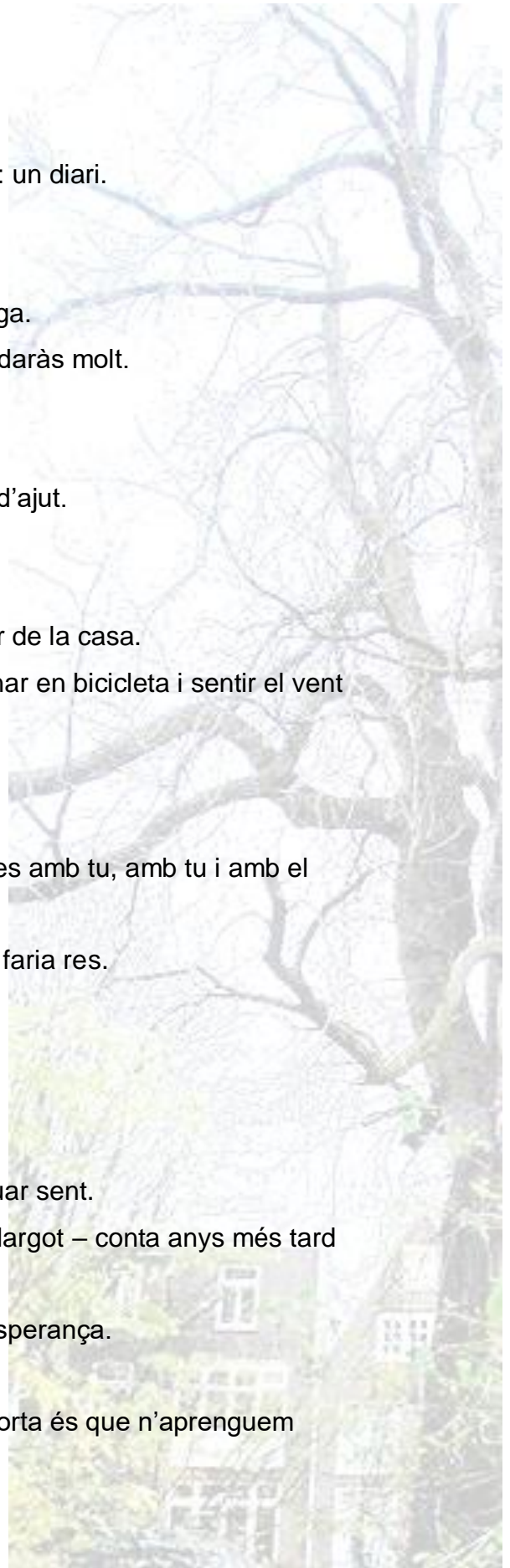
**... recull de frases de la pel·lícula i
del llibre**

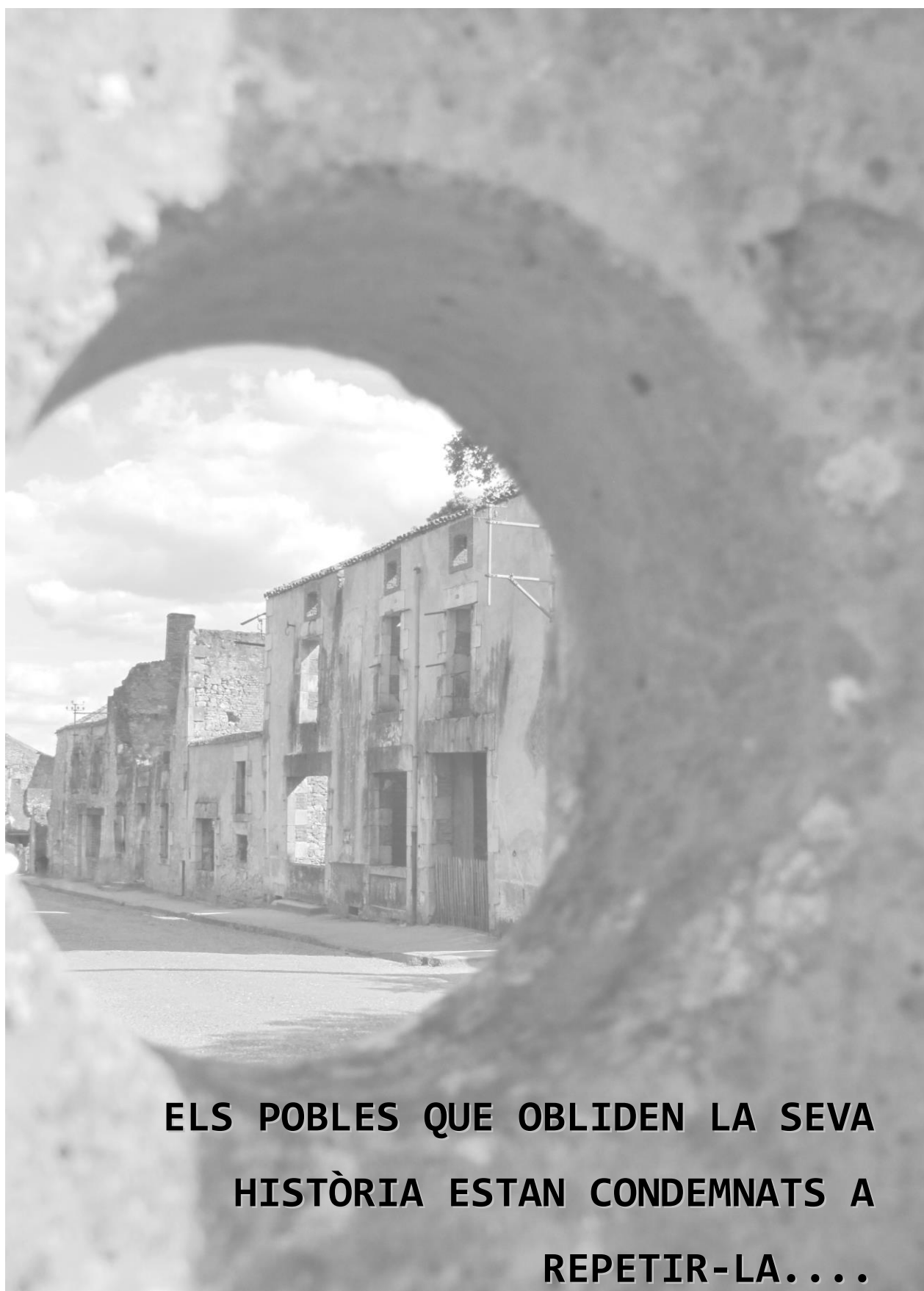

1. M'importen més els records que els vestits.
1. No poder sortir m'angoixa molt.
2. En aquesta casa, coneixem tots els nostres secrets.
3. Tot i així, la vida continua, i això és el que em sembla més estrany.
4. Et deixo un llibre i així podràs omplir el teu temps...
5. Espero que aquest llibre et faci companyia.
6. Aquí dins portem molts mesos però tenim esperança, cal tenir-ne.
7. Aquí dins tinc tot el temps del món per dedicar-vos a vosaltres.
8. No puc creure en Déu, ell no ha fet res per nosaltres.
9. El primer petó... que important és tenir records...
10. Gràcies!
11. A la casa el dia és gris i a l'exterior fa un dia preciós.
12. Aquesta casa és la meva presó.
13. Si la mare del Peter llegís no diria tantes bestieses...
14. M'encantaria ser rossa...
15. Som aquí dins tancats i poca cosa ens diem...
16. Per a mi és molt important escriure. Trobo consol en aquesta situació.
17. T'estimo més que a res en el món.
18. No deixis mai d'estudiar. Jo ho escric i estudio per sobreviure.
19. El que m'està passant és meravellós; no només en l'aspecte físic sinó també pel que passa en el meu interior. Vull tocar el meu cos.
20. Ningú m'entén però m'és igual, ni jo mateixa m'entenc però m'és igual.
21. Tens por? Amb tu al costat, no.
22. Hem perdut tot el contacte amb la realitat. Ja no tenim ràdio.
23. No hem de caure en la desesperació.
24. Que nobles i valenta és la gent que ens ajuda!
25. Què té de dolent amagar una ràdio si hi ha gent que amaga jueus!
26. Sé que puc escriure. Sóc la crítica més dura de mi mateixa. Quan escric, la meva tristesa desapareix.
27. Sento la meravella de la naturalesa i la bondat de la gent que m'ajuda.
28. No vull viure en l'oblit, vull viure per sempre.
29. Això és tot el que tenim? Aquest amagatall? No, tenim la vida!
30. L'espera m'està matant...
31. És difícil viure en aquest món tan boig.

32. I, tot i així, sento que tot està canviant...
33. Molta sort!
34. Aquí estem fora de perill, aquí som lliures.
35. És el regal més bonic que he rebut aquest dia: un diari.
36. Es convertirà en el diari més famós del món.
37. Però, la vida continua.
38. Aquest diari ha de ser com la meva millor amiga.
39. Espero que t'ho podré explicar tot: i que m'ajudaràs molt.
40. La vida dels refugiats és avorrida.
41. Quan arriben llibres nous és una festa.
42. Quan està enyorada o trista, el diari li serveix d'ajut.
43. Si no escric, m'ofegaria.
44. Estan disposats a ajudar a una altra persona.
45. Somien el primer que farien si poguessin sortir de la casa.
46. Vull riure fins que em faci mal la panxa, vull anar en bicicleta i sentir el vent a la cara. Vull ballar, xiular, em vull sentir jove.
47. Tinc una sensació agradable dintre meu.
48. Mentre hi hagi natura no puc estar trista.
49. Només puc ser jo mateixa quan sóc a les golfes amb tu, amb tu i amb el meu diari, és clar.
50. Si totes les dones fossin com tu, Anna, no em faria res.
51. No sé res però suposo moltes coses.
52. Els homes no són gaire complicats de baix...
53. Ho puc fer, això.
54. Miraré de ser una persona millor.
55. Sempre serem jueus i també ho volem continuar sent.
56. No podré oblidar mai la mirada als ulls de la Margot – conta anys més tard el pare.
57. Amb tot, la Margot i l'Anna no volen perdre l'esperança.
58. S'estimen més oblidar-se de tot.
59. El que ha passat, ha passat –deia- el que importa és que n'aprenuem alguna cosa.

**ELS POBLES QUE OBLIDEN LA SEVA
HISTÒRIA ESTAN CONDEMNATS A
REPETIR-LA....**